

מאורות אל העבר

ד סיון תשכב | 06/04/1962

מאת לשכת העיתונות הממשלתית ויקפדיה נחלת הכלל

עיתונאי, היסטוריון ובריון

אבא אחימאיר נולד ברוסיה בשנת 1897. בצעירותו למד בגימנסיה הרצליה בתל אביב, שב לרוסיה עם תחילת מלחמת העולם הראשונה, שם נוכח בזוועות שאותן חולל הקומוניזם, והפך ממעריץ של תנועות השמאל החברתי למתנגד קיצוני שלהם. לאחר נפילת אחיו מאיר (שעל שמו אימץ את שם המשפחה אחימאיר) בקרבות מלחמת האזרחים, במזרח אירופה, עבר לווינה. שם כתב דוקטורט בפילוסופיה והיסטוריה, ושב לארץ. במהרה החל אחימאיר להתבלט כאחד העיתונאים והאינטלקטואלים הבולטים בתנועה הרביזיוניסטית שייסד באותן שנים זאב ז'בוטינסקי. אחימאיר קרא למלחמה חסרת פשרות בשמאל (ואף הזדהה בתחילה עם התנועות הפשיסטיות, הזדהות שממנה הסתייג בהמשך השנים). הוא הקים את עיתון "חזית העם" ואת ארגון "ברית הבריונים" (שהאמין בצורך ללכת בעקבותיהם של קנאי / בריוני ירושלים), והוביל את המאבק בבריטים. נעצר בפרשת רצח ארלזורוב באשמת הסתה, וזוכה לאחר משפט סוער. אחימאיר, שהמשיך עוד שנים רבות בכתיבה מרתקת וסוערת, כתב מאות ערכים באנציקלופדיה העברית ונחשב כהיסטוריון וכפילוסוף מבריק. נפטר בד' בסיוון תשכ"ב (6.4.1962). הותיר אחריו את בתו זאבה, אשת חינוך וספרות, ואת בנו, יוסי ויעקב, עיתונאים ואישי ציבור בולטים.

